

Praznovanje Tatjaninega 70. jubileja, 2008. Tatjana sedi s šopkom v roki (hrani SŠM, fototeka).

Tatjana je bila s svojo navzočnostjo in pozornostjo do vsakega opomnik vsem sodelavcem, da pripadamo muzejski družini in da skupaj nosimo svoje poslanstvo, ki je skrb za kulturno dediščino šolstva na Slovenskem, da imata naš čas in naše delo v muzeju globlji pomen. V najlepšem spominu mi bo ostalo, da sva na njen zadnji dan skupaj oddali njen zadnji in moj prvi članek za Šolsko kroniko.

Klara Keršič

Zelo dobro se spominjam časa, ko sem še kot študent delal v muzeju in se pripravljaj na pisanje diplomske naloge. Za Tatjano sem takrat že izvedel, da je *živa knjižnica*, in sem jo zato prosil, če bi mi lahko pomagala pri zbiranju gradiva za mojo temo. Nasmehnila se je in pritrdila. Preden sem se pri svojem študentskem delu "dvakrat obrnil", so me na čitalniški mizi čakali trije visoki kupi knjig. Pa ne le to. V vsaki knjigi je bil listek, na kateri strani je besedilo, ki bi mi utegnilo koristiti.

O tem, kako nas je imela Tatjana rada, sploh *zelence*, ki smo komaj prišli v muzej, ne govorijo samo njena dejanja pomoči na področju čitalniške rabe, pač pa